

mende vil i alt Fald hævde, at jeg er valgt ind i dette Ting som Forhandlingspolitiker, og jeg har været med til i den Tid, der er gaaet, at gennemføre adfællige Reforme. Der har ikke været stort ved dem, men det er i alt Fald noget (Ufbrudelse). Ja, det er jo en Kendsgerning! Og naar vi nu efter dette Lovforflag faa Fattigloven, tænker jeg, at skønt der er meget at fige til den, er det dog et Lovforflag, som man kan ftemme for. Men fordi man er valgt som Forhandlingspolitiker, er man dog virkelig ikke forpligtet til at modtage alt det, nogle af ens tidligere Meningsfæller fammen med Højre blive enige om fal være rigtig. Tro ikke, De kunne hævde dette Standpunkt! At være Forhandlingspolitiker er ikke det samme som at gaa ind paa alt muligt, som de Herrer kunne blive enige med Højre, med Provisorieminifteriet, om. Det ffulde vi være forpligtede til at gaa med til? Og naar vi ikke gif med til det, vare vi ikke Forhandlingspolitikere? Nej, ganske vist er jeg valgt som Forhandlingspolitiker, og jeg agter og faa at være med til at gennemføre Fremfrittd, der ikke gøre Skade; men jeg er valgt først og fremmest herind for at være med til ikke at gøre noget, der kan ffade vor Grundlov (Ufbrudelse). Jo, det tror jeg netop, vi kunne. Det vilde føre mig for vidt, antager jeg, at komme ind paa det her, men ellers fal jeg forsvare det, faa godt, jeg kan, og mere kan man jo ikke forlange af mig. Jeg synes allerede ved nogle af mine Udtalelfer om de Mangler, dette Lovforflag har, at have godtgjort, at det vil vist mere end noget andet kunne ffade vor Grundlov. Naar de Herrer faa fspørge om det, kan jeg godt fvare dem med et Udtryk, fom jeg kom med tidligere, men maafe heller ikke nu paffer i de Herrerf Kram længere, en Udtalelse, fom jeg tillod mig at komme med i Begyndelsen af denne Valgperiode. Da det erede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (Dinefer), fom jo er viden berømt i det ganffe Land udi Politikken, kom til os og gred over den forførdelige Alliance med Socialifterne, bovede jeg at fige, at det at ftaa fammen med Socialdemokratiet til Hævdelse af den Grundlov, vi have, var den fandede, funderfte og naturligfte Tanke, der kunde tænkes. Nu paffer det vel heller ikke længere (Ufbrudelse). Det glæder mig, for jeg troede, at det var en af de hemmelige Traktater i den Overenffomft, at det, man nu ffulde til at gøre, hervede ved Lovgivningsarbejdet, netop var at give Socialifmen Gift, og faa troede jeg, De vare komme faa vidt, jeg troede, det var Hensigten; men det naas grumme daarlig, hvad jeg for Neften

har antydet og tror foreløbig at have be-
vift. Alffaa figer jeg: Det hævdede jeg den Gang, og da tror jeg, at jeg fil Tilfflutning fra de Herrerf Side ved at fige, at det var fundt og fandt og naturligt, at alle vi, der bleve fnydte i 1866 og have faaet Følgerne at fornemme, havde rejff os og hævdede i Forening dog i alt Fald den Stump af Grundloven, vi havde beholdt tilbage. Det mener jeg rigtignok er noget, fom vi fom gode Demotrater kunne være befendte at fige. Nu figer jeg: Naar de lave faadanne Love fom den her, hvorved de give — ja, jeg tør ikke fige, at de give Smaamanden en Sludder for en Sladder, det er vel ikke parlamentariff, men de give ham i alt Fald Stene for Brød, for at bruge et bibelf Udtryk — faa vil jeg fige, at faa fvække de ud fra dette alle dem, der ffulde og burde ftaa fammen mod Provisoriifmen og Militærvæfenet. De Herrer ffulde nok faa at mærke, at naar den Socialiffiffe Agitation breder fig stærkere og stærkere ude i Landet, og naar de faa komme og fige — det er om os Demotrater, jeg taler, ikke om Højre — til Smaamanden, at selv om han ærlig og rebelig har flidd og flæbt og tilbagebetalt, faa fal det alligevel regnes for Fattighjælp, faa fvække de os; det er i alt Fald min Tro. Derfor figer jeg, at jeg agter fremdeles at forffætte, faa længe jeg fal være her, paa den Vej, og være med til at føre en Arbejds- og Forhandlingspolitik, naar jeg kan indfe, at det ikke fskader noget af det føre, der ligger os og dette Minifterium imellem, naar det blot er Fremfrittd, men paa den anden Side vil jeg virkelig ikke være med til nogen Sinde at glemme, at vi leve dog her i Landet midt i Grundlovs-kampen. Det er det, vi ville minde vore gamle, forhenboerende Meningsfæller om, naar vi komme ud paa Landet. Hør nu lidt, ffulde vi ikke fnaffe lidt om Grundloven? Saa tænker jeg, de ville le lidt og fige: Nej, det fnaffe vi ikke om, og faa vil det erede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds og det erede Medlem fra Hjerteminde (N. Andersen) og de andre fra højre Side, fom pleje at beføge os derude paa Landet, fige til det erede Medlem fra Mors (E. Ravn): Nej, det er heller aldrig værd, at fnaffe om Grundloven; det er noget gammelt Stramlert, fom Venffremændene have fnaffet om og forlyfftet fig med i faa mange Aar! Nej, lad os fnaffe om at faa lidt beffilt! Derfor figer jeg: Vi maa aldrig nogen Sinde glemme, hvad de Herrer, der ftaa nu og ere anfærlige for denne Regering, før have begaaet mod det danffe Folf ved den Maade, de have regeret